

Елегія (переклад О. Грязнова)

Олександр Пушкін

Безумних літ нестримані дозвілля
Замучили мене, немов похмілля.
Та, як вино, минулих днів печаль
В душі усе міцнішає, на жаль.
Мій шлях сумний. Віщує труд і горе
Майбутнього розбурханого море.
Та я не хочу, друзі, помирать;
Я хочу жить, щоб мислить і страждать;
І вірю — ще дістану насолоду
За муки і турботи в нагороду:
Гармонією слів іще уп'юсь,
Над віршами сльозами обіллюсь.
І вечір мій з його кінцем печальним
Любов зігріє усміхом прощальним.

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович